

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.4. Adduntur nonnulla ad idem argumentum pertinentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

ligunt delectari in cruce cum Christo, & cum pana virtutem, acquirere, quàm alio modo vitam æternam habere: quia sunt incensi, atque submersi in sanguine, ubi inveniunt incensam charitatem meam. Veruntamen non est prætermittenda hoc in genere, servi DEI è Societate nostra P. Dominici Valesij, qui anno 1615. in Bohemia obiit, sancta quoq; in Christum, infania, & patiendi ardor incredibilis, etiam æternum pro Christo pati præoptantis cœlestibus delicijs, nisi aliorum divinæ nutus voluntatis propenderet. Ita enim ille in schedis arcanis, quibus animi sui sensa soleret committere, dilectam sibi crucem seu mortificationem alloquens, scribere ausus est inter cætera: *Addo, quod tibi comparata, ferè quodammodo vilescat ipsa, ne dicam sordeat, cœlestis gloria. Et verò beatus duco, hic multa DEI causâ perpeti aspera, quàm ibi sempiternis frui gaudijs. O si mihi corpus abeneum foret! Na ego, æternum licet, à celo exilium libens tui amore perferrem, ô beata mortificatio! ô soror optima! ô amica fidelissima! Et infra: Eò fertur voluntatis pondus, ut cupiat ipsâ etiam beatitudine æternum privari, & illam cum statu commutare perpetua crucis, dum id gratum Divina Majestati foret, &c. Quæ ille quidem, magis ad piâ quandam exercitationem scripsisse, quàm ex animi sui sensu protulisse videri posset; nisi orationem affirmaret hominis vita, in perpetuo crucis complexu, atque ad extremum in peste afflatorum obsequio (quam ille sortem ardentibus votis expetierat) generosè posita. Adeò hominem alienat ab sese, cum semel animum occupaverit, & intimas cordis tanquam medullas pervaserit, germana & fortis Christi crucifixi dilectio.*

§. 4.

Adduntur nonnulla ad idem argumentum pertinentia.

Quid si hic addamus extitisse nonnullos, qui inexplebilis cum Christo patiendi desiderio, non quaslibet tantum

T t

vitæ

vitaæ præsentis acerbitates, sed ipsa quoque inferorum supplicia expetere ausi sunt, idque nullo suo etiam spiritali molumento, tantum ut ipsa tormentorum quamlibet horrendorum patientiâ, Christo similiores efficerentur? Id enim tum de alijs nonnullis, tum nominatim de B. Jacobo Tudertino, tradunt, qui ipsorum res gestas conscripserunt. Quam etiam animi comparationem ab asceta suo exigit, à nobis alibi laudatus Ludovicus Bloisus: *Ipsam* (inquit) *tantam filij DEI pietatem atque charitatem asceta memoria repetens, exoptet vicem amoris ei reddere, vel etiam paratus sit pro illo, non solum temporales hujus vitæ afflictiones, sed æterna inferni tormenta tolerare.*

Hi nimirum immodici in Christum amoris excessus sunt, hæc sancta ebrietas spiritus; hic fervor multæ de crucis torcularibus expressi. *Admirantes enim* (inquit seu Bernardus seu Richardus de S. Victore) *& amplectentes in Christo illum amoris excessum, quo, proposito sibi gaudio sustinuit crucem, humanâ confusione contemptâ, confunduntur non reddere vicem, atque passionis ejus ludibrijs, quasi quibusdam aculeis incitati, feruntur effrenes in amoris abyssum, & profundum charitatis. Illud omnino & solummodo quarunt: Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi; & quædam sensatâ & sanctâ insaniâ mentis translati, parum amari se reputant, sic amati.*

Quæ tamen ijs qui aliter affecti sunt, parum fortassis credibilia, aut etiam humanæ imbecillitati minus consentanea videbuntur; at sciunt quod dicitur, qui amant: quippe qui linguam amoris intelligant, quæ (ut S. Bernardus ait) barbara est, & peregrina non amanti; Unde etiam idem S. Doctor de sponsæ affectibus loquens: *Quid est hoc quod dicit; illo mihi & ego illi? Nescimus quid loquitur, quia non sentimus, quod sentit.* Et idem rursus: *Si quis horum quæ loquuntur cupit adipisci notitiam, amet.*

Quod

Rader. in
vita.Instit. spirit.
c. 6.L. de charit.
c. 2.serm. 79. in
Cant.

serm. 67. ib.

serm. 79. cit.

Quod si B. Augustinus, de spiritualibus delitijs, earumque præ sensuum voluptatibus, excellentiâ differens, non putavit se satis intelligi, nisi ab amante & desiderante cœlestia: *si enim frigido loquor* (inquit) *nescit quid loquor*: nunc quando quamlibet suppliciorum acerbiter ipsi etiam cœli delitijs anteferebam, ex sententia discipulorum crucis, audimus, multò sanè magis peregrinus sermo est, & à vulgari mortalium lingua abhorrens, & quem non capiat, nisi qui Christum singulariter amaverit.

Id adeò utramvis in partem in Apostolis videre licet. Nam cum Christus postremò ascendens Jerosolymam, planè ac disertè cum eis ageret de imminente sua passione; tamen (ut ait Evangelista) *erat verbum istud absconditum ab eis, & non intelligebant, quæ dicebantur*; & ut nominatim de S. Petro Chrysostomus: *centies audiendo non sentit, quod dicitur*. At postquam ijdem diviño spiritu igneisq; linguis donati sunt; uti quàm antea vehementiùs amare, ita & jam amoris linguam nosse atque usurpare cœperunt; ut nihil jam præter Christum crucifixum intelligerent, in sola cruce gloriarentur, solis cruciatibus atque opprobrijs gauderent.

Quod admonendi hoc loco fuimus; ne res ejusmodi (ut in re simili observat S. Hieronymus) imbecillitate nostrâ, & non Sanctorum viribus æstimantes; quemadmodum modulum captumq; ac sensum nostrum excedunt, ita fidem excedere, aut à vero quoque abhorreere existimemus.

His obiter attexo, si quis fortè id putet aliquid referre ad rem nostram: in sensum aliquem istis affinem, quadam seu ingenij felicitate, sive excellentiâ animi, sive occulto quodam instinctu Providentiæ incidisse Romanum Philosophum; quem mollis nimium Christianus non sine pudore legat ita philosophantem. *Permitte mihi, mi Lucili, viro- rum optime, aliquid audactus dicere. Si ulla bona majora esse alijs possent; hæc ego quæ tristia videntur, mollibus illis & de-*

licatis prætuliffem. Nam si is in sua Porticu ambulans, hoc est solo Stoicæ moralisq; Philosophiæ ductu, in rebus tribulibus atque acerbis vidit inesse quiddam, quo eas præ cæteris optandas sibiq; adamandas diceret, si rerum istarum externarum alias alijs præstare existimaret: quo nos animi sensu circa res istas, earumve delectum, esse convenit, qui divinorem profitemur Philosophiam, & illa in Crucifixi schola recepta axiomata, tollendam crucem, odio habendam animam suam, paupertatem opibus beatiorē esse, luctum, gaudio, aspera mollibus, acerbis suavibus anteponendam, non ut paradoxum aut abstrusum quiddam in ea disciplina accipimus, sed apertè difertēq; proposita in omni præe-
vangelij pagina legimus?

CAPUT XIII.

Amatorem Christi juvat interdum, latitudinem & longitudinem, sublimitatem & profundum crucis investigare.

§. I.

Dimensiones illæ ad Christi crucem variè applicatæ.

E Gregius Christi crucifixi prædicator Paulus, ad Ephesios scribens, hoc illis à Deo precatur inter cætera: *Ut possitis, inquit, comprehendere cum omnibus Sanctis, quæ sit latitudo & longitudo, & sublimitas, & profundum, &c.* Quibus verbis S. Augustinus & plures alij putant Apostolum respexisse ad dimensiones crucis Christi, in quibus varia lateant mysteria, nostrâ consideratione dignissima; quibus eruendis, potes te hoc pacto, suavi atque utili meditatione exercere. *Primò igitur: considera, quæ & quanta* sic
lati-